

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ, ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΓΟΗΤΕΙΑ...

ΤΟΝ ΑΛΕΞ ΔΟΥΜΑ

Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μόλις ἡ βασίλισσα πάτησε στὸ ἔδαφος, ἄπλωσε τὰ χέρια τῆς με ἀγκύλην στοὺς δυὸ εὐπατρίδες, λέγοντάς τους σιγανά:

— Φίλοι μου, σωτήρες μου! Σὰς εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά!...

Ὁ Ρογῆρος καὶ ὁ Χόβατ, μόλις εἶδαν τὴ βασίλισσα μπροστὰ τους, ἄρχισαν νὰ τρέμουν κ' αὐτοὶ ἀπὸ τὴ συγκίνησή τους.

— Ἡ Μεγαλειότης σας ἐλευθερώθηκε, ἀλλὰ δὲν ἐγλύτωσε ἀκόμα, εἶπε ὁ δούξ ἀναστενώνοντας. Εἶνε ἀνάγκη νὰ διατρέξετε σὲ λίγο ἐκείνα λεῖψες γιὰ νὰ σωθῆτε.

— Τὰ ἄλλα ποῦ εἶνε; εἶπε ἀφοβὰ ἡ βασίλισσα.

— Στὸν πύργο τῆς διοικήσεως Λωγκιστῶν, ὅπου ἡ Μεγαλειότης σας θὰ μεταμειωθεῖ σὲ ἄντρα. Ἡ βασίλισσα ἄς εὐαρεσθῆ νὰ μᾶς ἀκολουθήσει, γιατί δὲν πρέπει νὰ χάνουμε οὔτε στιγμή. Στὸ δρόμο θὰ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ τῆς ἐξηγήσω λεπτομερῶς τὸ σχέδιό μας, τὸ ὁποῖο ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἡ Μεγαλειότης τῆς...

Ἐπειτα τὴν ὠδήγησαν σ' ἕνα δωμάτιο καὶ τῆς ἔδωκαν μιά φορεσιὰ ἀνδρική.

Ὅταν ἡ Μαρία Στοβαρ ντύθηκε τ' ἀνδρικά καὶ ξαναγύρισε κοντὰ στοὺς φίλους τῆς, ἔμοιαζε μ' ἕναν ὠραῖοτατο ἀκόλουθο, πολὺ χαριτωμένο. Ὁ δούξ κ' ὁ Ρογῆρος ἔτρεξαν τότε στοὺς σταύλους κ' ἔφεραν τ' ἄλογα.

Ἡ βασίλισσα βεθέθηκε μ' ἕνα πλῆγμα ἀπάνω στ' ἄστρογό της. Ὅταν αἰσθάνθηκε δὲ κάτω ἀπ' τὰ πόδια τῆς τὸ ἀνυπόμονο καὶ σφιγνὴ γλῶσσον νὰ φέριση καὶ ν' ἀνεπινοήσῃ, μιά ἀτέλεστη χαρὰ τὴν κατέλαβε.

— Ἄ! τώρα περὶ ἀσπίδα! φώναξε μὲ συγκίνησι, μὲ λαχτάρα.

— Ὅχι ἀκόμα!... τῆς ἀποκρίθηκε ἀξανα μὲ μιά φωνὴ γεμάτη μοχθήσει. γεμάτη μίσος καὶ κακία.

Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ δέκα κλεφτοφάναρα φέμισαν τὴν αὐτὴ τοῦ πύργου...

Ἐκείνος ποὺ εἶχε μιλῆσει στὴ βασίλισσα ἦταν ὁ κόμης Λέισσεστερ. Χαμογελοῦσε τώρα, μὲ μιά διαβολικὴ ἔκφρασι ἀκριβοῦσα στὸ πρόσωπο. Κοντὰ του στεκόταν ὁ αἰὶ Τζῶν Τροῦμφι, μὲ τὴν ἴδια κ' αὐτὸς ἱκανοποιήσῃ στὸ πρόσωπό του.

Ἐντωμεταξὺ εἶκοσι ἄνδρες μὲ γυναιὰ ξίφη εἶχαν περικυκλώσει τοὺς φυγάδας, ἐνῶ πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα ἀστράψαν περιεφραλαῖες καὶ σπαθιά.

— Ἀπάνω τους! φώναξε τότε ὁ λόρδος Χόβατ, ἀποφασισμένος νὰ πεθάνῃ γιὰ τὴ βασίλισσα.

— Ἀπάνω τους! ἐπανεῖλαβε κ' ὁ Ρογῆρος, ἐπιφοβώνοντας κ' αὐτὸς κατὰ τὸ παρῳδία τοῦ συντρόφου του.

Μιά γλυκειὰ, μὰ ἔντονη φωνὴ ἀκούστηκε τότε:

— Κάτω τὰ δῖπλα!...

Ἦταν ἡ Μαρία Στοβαρ.

Ὁ Χόβατ καὶ ὁ Ρογῆρος ἀναγκάστηκαν νὰ ὑπακούσουν.

Συγχρόνως, σ' ἕνα νεῦμα τοῦ Τροῦμφι, δέκα στρατιῶτες ὤρμησαν ἀπάνω στοὺς δυὸ εὐπατρίδες, τοὺς ἀφώλυσαν χωρὶς μεγάλῃ δυσκολία καὶ τοὺς ἔδεσμωσαν.

— Ροβέρτε Ντουίντλεϋ, κατὰ διαταγὴν δικίας σας μᾶς μεταχειρίζονται ἔτσι; ῥώτησε ὁ Θεομὰς Χόβατ.

— Κατὰ διαταγὴν τῆς βασιλείσεως, κύριε δούξ, ἀπάντησε ὁ Λέισσεστερ. Κατηγοροῦσθε, κύριε, ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς στιγμῆς εἶστε αἰχμάλωτοί μου...

— Ἄ! ψιθύρισε τότε ἡ Μαρία Στοβαρ μὲ

ἀπελπισία. Ἡ ἰσότησί μου φέρνει παντοῦ ἀτυχία καὶ συμφορά...

— Ἀπόψε τὸ παρατηρήσατε αὐτὸ, κυρία; εἶπε μὲ εὐφροσύνη ὁ Ροβέρτος Ντουίντλεϋ.

Καὶ ἀπειθυνόμενος μὲ εὐφροσύνη ἀδρότητα πρὸς τὴ λαθρὰ Λωγκιστῶν, ἐξακολούθησε:

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κυρία δούκισσα, νὰ σὰς θέσω ὑπὸ περιουσιῶ μῆσα στὸν πύργο σας, στὸν ὁποῖον ἄλλοτε θὰ διανικταρεῖτε καὶ οἱ αἰχμάλωτοί μου. Ἀπὸ αἴθριο θυμὸς, μόλις ἀναχωρήσω μαζὶ τους, γιὰ τὸ Λονδίνο, θὰ εἶστε ἐλεύθεροι.

Τότε ὁ Λέισσεστερ γύρισε πρὸς τὸ δούκα καὶ τὸν ῥώτησε:

— Θέλετε νὰ μείνετε αἰχμάλωτοί μου μὲ μόνον τὸ λόγο τῆς τιμῆς σας, κύριε δούξ; Ὑποσχεθῆτε μου ὅτι δὲν θὰ δρατεπιπέσει καὶ ἀμέσως σὰς ἀραιῶν τὰ δεσμὰ ἀπ' τὰ χέρια.

— Ἔστω. σὰς δίνω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, ἀπάντησε ὁ Χόβατ, ἀλλὰ μὲ τὸν ὄρο ὅτι θὰ κάνετε τὴν ἴδια παραχώρησι καὶ στὸν Ρογῆρο Βάλτερ.

— Ὅχι, ὄχι, κύριε δούξ! φώναξε ὁ νεανίας ἀποφασιστικά. Ἐγὼ ἀνοῦμιμα νὰ δώσω παρόμοια ὑπόσχεσι. Ἀντιθέτως μάλιστα προειδοποιῶ τὸν ἐντιμώτατο κόμητα Λέισσεστερ ὅτι θὰ προσπαθῶ μὲ κάθε μέσον νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ ὅτι μὲ κανέναν τρόπο δὲν θὰ δεχθῶ νὰ δοκιμάσω τὰ Γαλλικὰ κρασιά, ποὺ τὰ ἐτοιμάζει μὲ τὴν τέχνη καὶ νὰ στέλνει μὲ τὴν ἀφορορήσιμη στῆς γυναικίαις!...

— Τί θέλει νὰ πῇ αὐτὸς ὁ ποταπὸς; ῥώτησε ὁ ἐννοούμενος τῆς Ἐλισαβέτ, γλωμιάζοντας, μὲ μιάς καὶ χειρονομώντας ἀπελπιστικά.

— Τὸ ἔξερετε κάλλιστα, κύριε Ροβέρτε Ντουίντλεϋ, ἀποκρίθηκε στὸν ἴδιο τόνο ὁ Ρογῆρος Βάλτερ. Θέλω νὰ πῶ, ὅτι μὲ δηλητηριώστα, ὅτι...

Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τελειώσῃ τὴν φράση του, γιατί στὸ μεταξὺ ὁ Τζῶν Τροῦμφι τοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα μ' ἕνα φίμωτρο. Τὴν ἴδια στιγμὴ δυὸ στρατιῶτες ὕρσαν τὸ νέο καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ βαρβανίκιο τὸν ὠδήγησαν στὸ περιτέρο.

Ὁ Ρογῆρος ὠδηγήθηκε σ' ἕνα ἰσόγειο δωμάτιο, ὅπου βρισκόταν τὴν προηγουμένη μῆρα μὲ τὸν δούκα ντὲ Νορφόλκ, καὶ τοποθετήθηκε, πάντα φημιμένος καὶ δεμένους, ἀπάνω σ' ἕνα κἀθισμα, στὸ ὁποῖο στερεώθηκε μὲ γερά δεσμὰ.

— Λοιπὸν, τί νέα, πετειναράκι μου; τὸν ῥώτησε τώρα σκατωπικὰ ὁ Τζῶν Τροῦμφι, ὁ ὁποῖος ἦγχε καὶ στάθηκε ἀποπάνω του. Τὴν πρώτη παρτίδα, προχθές στὴ Βεϋλάνδη, τὴν ἐκέδησε ἐσὺ. Ἡ δευτέρα νομίζω ὅτι ἀνίηκε σὲ μένα καὶ ἐλπίζω νὰ τὴν κερδίσω πᾶν ὁμορφα. Στὸ νέο μας παιχνίδι θὰ λάβῃ μέρος κ' ὁ δῆμος τοῦ Λονδίνου.

Ὁ νεανίας, ποῦ, φημιμένος καλῶς ἦταν, δὲν μορῶσε νὰ μιλήσῃ, ἀντὶ ἀλλῆς ἀπατησίσεως, τὸν κατεκεραίνωσε μ' ἕνα σπινθηροβόλο βλέμμα ὄλο ὀργῆς καὶ περιφρόνησι.

Ὁ βαρβανίκος διευθύνθηκε ἔπειτα πρὸς τὴν ἔξοδο γεμάτος ἱκανοποίησι. Ἐκεῖ ἐποθετήθηκε δυὸ φρουροὺς, τὸν ἕνα στὴν πόρτα καὶ τὸν ἄλλο τὸν παράθυρο, μὲ τὴν ἐντολή νὰ φυλάνε καλῶς τὸν αἰχμάλωτο καὶ νὰ μὴν τοῦ ἀποκρίνωται παρὰ μὲ κινήσεις τῆς κεφαλῆς. Ὑστερα ἔξαγαγίσε ψηφιστὸς κοντὰ τὸν κόμητα Λέισσεστερ.

Ἡ Μαρία Στοβαρ μπροστὰ στὴν ἔξαρτικὴ αὐτῆ ἐπίθεσι τῶν κατακόπων τοῦ θανάσιμου ἔθρου τῆς, ἀναγκάστηκε νὰ ξεπερῆσῃ κ' ἐτοιμάστηκε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν πύργο. Γιὰ μιά στιγμὴ σταμάτησε μπρῶς στὸν κόμητα Λέισσεστερ, ὁ ὁποῖος τὴν ἔξαφῆρσε μὲ βαθεῖα ἰσόκλιαι, καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ συγχωρήσῃ, κόμη, γιὰ τὴ λίσσα σου, ἐναντίον μᾶς δυστυχισμένης γυναικίαις. Σὰς ὁμολογῶ, κύριε, ὅτι δὲν αἰσθάνομαι γιὰ σὰς οὔτε τὸ παραμικρὸτερο μίσος. Ἄν ὄμως ἔξερετε πόσο σὰς πέριφρονῶ, θὰ ἀφαιρούσατε ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας αὐτὴ τὴν ἀποκριτικὴ μίσση τῆς εὐγενείας, ποὺ δὲν σὰς πᾶει καθόλου... (Ἀκολουθεῖ)

Ἄν τὴν ἔβλεπε κανεὶς, θὰ τὴν ἔπαινε γιὰ κάποιον νεαρὸ ἀκόλουθο...